

Warszawa, dnia 19 .05. 2021 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.55.2019.KCz.38

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 t.j.), dalej *Kpa*, po rozpatrzeniu odwołania Towarzystwa Ochrony Przyrody, reprezentowanego przez ██████████, dalej *TOP*, z dnia 27 grudnia 2018 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, dalej *RDOŚ w Rzeszowie*, z dnia 21 listopada 2018 r., znak: WOOŚ.420.24.2.2018.AD.37, o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na *przebudowie odcinka drogi gminnej Nr 119250R o długości 3 965 m, relacji Krościenko – Stebnik, od km 2+650 do km 6+615,*

1. uchylam punkt I.1 decyzji RDOŚ w Rzeszowie w brzmieniu:

„Celem ograniczenia kolizji pojazdów poruszających się po przedmiotowym odcinku drogi ze zwierzętami dziko żyjącymi, prędkość ich poruszania się zostanie ograniczona poprzez zamontowanie na początku i na końcu przebudowywanego odcinka drogi gminnej, tj. 2+650 oraz 6+650 znaków pionowych ograniczających prędkość do max. 50 km/h oraz znaków ostrzegających typu A-18B „Zwierzęta dzikie”. Pod znakiem zostaną wymienione zwierzęta, które będzie można spotkać na tym odcinku drogi.”

i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

2. uchylam punkt I.2 decyzji RDOŚ w Rzeszowie w brzmieniu:

„Na odcinku drogi, który przebiega przez obszar leśny, zostanie zamontowanych co najmniej pięć progów zwalniających. Progi będą rozmieszczone równomiernie na całym ww. fragmencie drogi.”

i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

3. uchylam punkt I.3 decyzji RDOŚ w Rzeszowie w brzmieniu:

„Prace związane z przebudową drogi nie będą ingerować w potok Stebnik.”

i w tym zakresie orzekam:

„Prace związane z przebudową drogi nie mogą ingerować w potok Stebnik. Zaplecza budowy oraz tereny czasowo zajęte w trakcie budowy po zakończeniu prac związanych z przebudową drogi doprowadzić do stanu pierwotnego.”;

4. uchylam punkt I.5 decyzji RDOŚ w Rzeszowie w brzmieniu:

„Prace związane z przebudową drogi, w tym m.in. lokowanie zaplecza budowy, deponowanie ziemi z pogłębienia rowu przydrożnego itp., nie będą ingerować w siedliska przyrodnicze chronione w obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Przemyska.”

i w tym zakresie orzekam:

„Prace związane z przebudową drogi, w tym m.in. lokowanie zaplecza budowy, deponowanie ziemi z pogłębienia rowu przydrożnego itp., prowadzić w taki sposób, aby nie ingerować w

siedliska przyrodnicze chronione w obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Góry Słonne.”;

5. uchylam punkt I.18 decyzji RDOŚ w Rzeszowie w brzmieniu:

„Przedsięwzięcie nie będzie się wiązać z umacnianiem brzegów. Przy przebudowie przepustów zostaną umocnione dna koryt dwóch cieków za pomocą narzutu kamiennego przed i za wylotem przepustów. Prace te obejmą krótkie odcinki koryt o długości ok. 7,0 m każdy i odbędą się w okresie, gdy cieki nie prowadzą wód. Na wlocie i wylocie przepustów zostaną wykonane przyczółki z naturalnego kamienia.”

i w tym zakresie orzekam:

„W ramach zaplanowanej przebudowy przepustów umocnić dna koryt trzech cieków za pomocą narzutu kamiennego przed i za wylotem przepustów. Na wlocie i wylocie przepustów wykonać przyczółki z naturalnego kamienia. Przy przepustach zamontować ogrodzenia ochronno-naprowadzające stabilnie posadowione w gruncie o długości 50 m z każdej strony, wykonane jako pełne (np. z paneli betonowych, polimerobetonowych lub innych) o wysokości min. 50 cm, wyposażone w trwałą przewieszkę o szerokości min. 10 cm skierowaną „na zewnątrz” ogrodzenia, bądź wykonane z siatki stalowej o oczkach nie większych niż $0,5 \times 0,5$ cm o wysokości min. 60 cm nad powierzchnią gruntu, wyposażone w przewieszkę o szerokości min. 10 cm skierowaną „na zewnątrz” ogrodzenia, wkopane w ziemię na głębokość min. 10 cm. Dodatkowo w sąsiedztwie strefy najścia po każdej stronie przepustu, poza zasięgiem cieku należy usypać sterty kamieni o średnicy u podstawy do 3 m i wysokości do 1,5 m, pozostawiając szczeliny wewnątrz struktury.

Konieczne jest przeprowadzenie monitoringu śmiertelności zwierząt kręgowych po trzech latach i po pięciu latach od momentu oddania inwestycji do użytku. Monitoring należy przeprowadzać na całym przebudowanym odcinku, co 7 dni porą wieczorną w okresie od 15 lutego do 31 maja oraz co 10 dni od 1 lipca do 31 sierpnia. Wyniki monitoringu corocznie (nie później niż 2 miesiące od zakończenia cyklu rocznego) przedstawiać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz do wiadomości Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska. Monitoring zakończyć ostatecznym raportem obejmującym wszystkie jego okresy. Ostateczny raport z interpretacją wyników monitoringu porealizacyjnego oraz ewentualny plan stosowania dodatkowych działań minimalizujących, zaakceptowany przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, przekazać do wiadomości Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie do 30 dni od dnia uzyskania akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie.”;

6. w pozostałym zakresie utrzymuję ww. decyzję RDOŚ w Rzeszowie w mocy.

UZASADNIENIE

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, dalej *RDOŚ w Rzeszowie*, działając na podstawie wniosku Burmistrza Gminy Ustrzyki Dolne z dnia 18 czerwca 2018 r., znak: ID.7201.9.150.2018, uzupełnionego w dniu 22 czerwca 2018 r., określił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia, o którym mowa w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

W przedmiotowej sprawie, z uwagi na liczbę stron biorących udział w prowadzonym przez RDOŚ w Rzeszowie postępowaniu, zastosowanie miał art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283 ze zm.), w myśl którego, jeżeli liczba

stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się art. 49 Kpa. Zgodnie z przywołanym przepisem Kpa, strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. W takim przypadku zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Jednakże w przypadku TOP mamy do czynienia z bezpośrednim doręczeniem rozstrzygnięcia stronie.

Z analizy dokumentacji przedmiotowej sprawy wynika, że decyzja RDOŚ w Rzeszowie z dnia 21 listopada 2018 r. została doręczona TOP w dniu 11 grudnia 2018 r. W związku z powyższym, ostatnim dniem do złożenia odwołania był 27 grudnia 2018 r.

Pismem z dnia 27 grudnia 2018 r. (data nadania u wyznaczonego operatora pocztowego: 27 grudnia 2018 r.) odwołanie złożyło TOP, które uczestniczy w postępowaniu na prawach strony na podstawie postanowienia RDOŚ w Rzeszowie z dnia 2 listopada 2018 r., znak: WOOŚ.420.24.2.2018.AD.30.

Powyższe odwołanie zostało złożone przez podmiot uczestniczący w postępowaniu na prawach strony w terminie ustawowym 14 dni.

Kwestionując decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia TOP w odwołaniu z dnia 27 grudnia 2018 r. i jego uzupełnieniu z dnia 21 stycznia 2019 r. wskazuje, że:

1. w przedmiotowej sprawie nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pomimo wskazanych w decyzji oddziaływań, takich jak:
  - a. efekt bariery na trasie głównego korytarza ekologicznego,
  - b. spadek jakości siedlisk przyrodniczych wokół odbudowanej drogi,
  - c. neofityzacja zagrażająca siedliskom przyrodniczym;
2. pominięta została analiza obszaru górskiego oraz wezbrań poza koryto pobliskiego cieku wodnego (prawobrzeżnego dopływu potoku Stebnik), które mogą prowadzić do zalania drogi;
3. nie została przeprowadzona analiza skumulowanego oddziaływania z innymi przedsięwzięciami, jak realizacja Planu Urządzania Lasu polegająca na obniżeniu wieku starych drzewostanów (emisja hałasu), rozbudowa odcinka drogi Bandrów-Stebnik (fragmentacja obszarowych form ochrony przyrody, w tym dwóch obszarów Natura 2000);
4. pominięta została analiza emisji, np. hałasu i występowania innych uciążliwości w trakcie wieloletniego etapu eksploatacji przedsięwzięcia w perspektywie 3-krotnego wzrostu natężenia ruchu drogowego prognozowanego w 2025 r.;
5. nie została przeprowadzona analiza wpływu powstałych odpadów na środowisko, co więcej w decyzji nie przytoczono dokładnie rodzajów odpadów i ich prognozowanej ilości – na etapie budowy i eksploatacji inwestycji;
6. pominięta została analiza wystąpienia katastrofy naturalnej wskutek osunięcia się stromych i erodowanych brzegów pobliskiego potoku, szczególnie, że zarządca nie wprowadził ograniczenia tonażu;
7. kip nie zawiera informacji na temat gęstości zaludnienia, która powinna zostać podana w przeliczeniu na jednostkę powierzchni;
8. organ I instancji nie uwzględnił występowania gatunków grzybów, roślin oraz ich siedlisk;
9. w przedmiotowej sprawie nie uwzględniono, że prędkość do 50 km/h nie będzie bezpieczna dla małych zwierząt, np. ptaków, płazów, gadów i drobnych ssaków, jak również wpłynie na straty wśród populacji większych zwierząt;

10. w niniejszej sprawie nie uwzględniono wzrostu udostępnienia terenu wokół drogi, poprzez brak podania w decyzji zaleceń dotyczących lokalizacji znaków zakazu zatrzymywania się i postoi pojazdów mechanicznych;
11. RDOŚ w Rzeszowie nie uwzględnił *postępu procesu inwestowania (np. w budownictwo rekreacyjno – zagrodowe) w dolinach Gór Słonnych, wskutek ułatwienia istotnego usprawnienia dojazdu do miejsc potencjalnych nieruchomości budowlanych;*
12. pominięty został fakt, że rozgrzany asfalt jest pułapką ekologiczną dla gadów;
13. nie wskazano konieczności zastosowania specjalnych wygradzeń naprowadzających do przebudowanych przepustów w związku z czym nie będą one efektywnie spełniać funkcji przejścia dla zwierząt;
14. organ I instancji nie wskazał w zaskarżonej decyzji zaleceń wymienionych w kip, takich jak:
  - a. doprowadzenie zaplecza budowy oraz terenów czasowo zajętych w trakcie budowy do stanu pierwotnego,
  - b. transportowanie materiałów sypkich lub pylących pojazdami wyposażonymi w plandeki,
  - c. systematyczne czyszczenie dróg dojazdowych do inwestycji,
  - d. wykluczenie sytuacji, w których urządzenia o dużej emisji akustycznej będą pracowały równocześnie w bliskim położeniu zabudowy mieszkaniowej,
  - e. prowadzenie prac budowlanych związanych z emisją hałasu jedynie w porze dziennej;
15. nie został zlecony monitoring śmiertelności zwierząt kręgowych;
16. nie zakwalifikowano przebudowy przepustów pod drogą oraz zmiany przekroju rowów melioracyjnych wzdłuż drogi jako osobnego przedsięwzięcia na podstawie § 3 ust. 1 pkt 88 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, w związku z § 3 ust. 2 pkt 2 ww. rozporządzenia;
17. RDOŚ w Rzeszowie oparł się o kip, która zawiera informacje niezgodne ze stanem faktycznym, jak np. stwierdzenie w kip braku korytarzy ekologicznych oraz przyjęcie do prognozowania emisji hałasu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia niewłaściwych danych wyjściowych o dotychczasowym a nie prognozowanym natężeniu ruchu pojazdów mechanicznych;
18. organ I instancji wydał zaskarżoną decyzję w oparciu o niekompletnie zebrane i rozważone informacje w kwestii zagadnień najbardziej istotnych, dotyczących wpływu przedsięwzięcia na obszarowe formy ochrony przyrody, w tym obszary Natura 2000 oraz na jakość areałów i szlaków wędrówkowych dużych ssaków;
19. w niniejszej sprawie doszło do naruszenia art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. d ustawy ooś, poprzez nieprawidłowe podanie do publicznej wiadomości informacji o wszczęciu przedmiotowego postępowania oraz wydaniu zaskarżonej decyzji, co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy;
20. RDOŚ w Rzeszowie podał nieprawidłową nazwę obszaru Natura 2000 w warunku 5 przedmiotowej decyzji;
21. dopuszczono do bezpośredniego odprowadzania wód opadowych z odbudowanej drogi bez wstępnego oczyszczenia (prawdopodobieństwo niezgodności z art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - *Prawo wodne* (Dz. U. z 2020 r., poz. 310 ze zm.), dalej *Prawo wodne*;
22. organ I instancji nadał zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, co jest sprzeczne z art. 72 ust. 3 ustawy ooś. Zdaniem skarżącego środowiskowe uwarunkowania zawarte w przedmiotowym rozstrzygnięciu nie nadają się do wykonania, wobec czego zastosowanie art. 108 § 1 Kpa było bezprzedmiotowe. TOP twierdzi również, że nadanie kwestionowanej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności nie znalazło wymaganego odzwierciedlenia w treści podstawy prawnej ww. decyzji, co czyni ją ułomną z uwagi na zajęcie istotnej niespójności pomiędzy dokonany rozstrzygnięciem a jego podstawą prawną.

TOP wniosło o uchylenie postanowienia RDOŚ w Rzeszowie z dnia 5 października 2018 r., znak: WOOŚ.420.24.2.2018.AD.20, o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania ww. przedsięwzięcia na środowisko, decyzji RDOŚ w Rzeszowie, z dnia 21 listopada 2018 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji oraz wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności kwestionowanej decyzji.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej *GDOŚ*, ustalił i zważył, co następuje.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji.

Organ odwoławczy dokonał także ponownej weryfikacji karty informacyjnej przedsięwzięcia, dalej *kizp*, wraz z późniejszymi uzupełnieniami. Przedmiotowa dokumentacja spełnia wymogi wskazane w art. 62a ustawy ooś.

W trakcie postępowania odwoławczego, przed wydaniem decyzji rozstrzygającej w sprawie, GDOŚ, mając na względzie obowiązki wynikające z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 Kpa), zawiadomieniami z dnia 31 grudnia 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.55.2019.KCz.35 oraz znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.55.2019.KCz.36, poinformował strony o możliwości zapoznania z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści. Żadna ze stron postępowania nie zgłosiła uwag i wniosków do zgromadzonego materiału dowodowego.

Po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji oraz mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do rozstrzygnięcia organu I instancji, lecz do analizy całości akt sprawy oraz kontroli merytorycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, GDOŚ uchylił obowiązki wyrażone w punktach: I.1, I.2 decyzji RDOŚ w Rzeszowie z dnia 21 listopada 2018 r. i umorzył postępowanie organu I instancji w tym zakresie, uchylił obowiązki wyrażone w punktach: I.3, I.5, I.18 ww. decyzji i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, natomiast w pozostałej części utrzymał ww. decyzję w mocy. Organ odwoławczy szczegółowo rozpatrzył i ustosunkował się również do zarzutów podmiotu uczestniczącego w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony, co znajduje odzwierciedlenie w dalszej części niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia, przy czym uzasadnienie to niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kpa powinno zawierać, w przypadku gdy nie została przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby dokonania przedmiotowej oceny. Jak wynika zatem z powyższego, w uzasadnieniu omawianej decyzji, organ powinien wskazać wszelkie okoliczności, które w świetle kryteriów zdefiniowanych przez ustawodawcę, jednoznacznie dowodzą, iż ewentualne następstwa spowodowane realizacją planowanego przedsięwzięcia, nie będą miały znacząco negatywnego charakteru dla środowiska. Uzasadnienie podjętego rozstrzygnięcia powinno więc odnosić się do:

1. rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia (pkt 1 ww. przepisu);
2. usytuowania przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (pkt 2 ww. przepisu);
3. rodzaju, cech i skali możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1 (pkt 3 ww. przepisu).

W trakcie postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, RDOŚ w Rzeszowie wzywał inwestora do uzupełnienia informacji zawartych w kip, w celu szczegółowej, pod względem merytorycznym, analizy dokumentacji oraz zbadania rzeczywistego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto, ww. organ zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ustrzykach Dolnych oraz do Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Przemyślu (sprawę przekazano do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie) o opinię w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla rozpatrywanego przedsięwzięcia. Wymienione powyżej organy współdziałające wyraziły opinie o braku potrzeby przeprowadzenia takiej oceny.

Organ I instancji w sposób szczegółowy kolejno zbadał poszczególne kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy ooś.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. a i c ustawy ooś RDOŚ w Rzeszowie wskazał, że planowane prace zostaną wykonane w obrębie istniejącego pasa komunikacyjnego, a szerokość jezdni po przebudowie nie ulegnie zmianie. Uwzględniając rodzaj i skalę przedsięwzięcia, a także planowane środki minimalizujące oddziaływania spowodowane jego realizacją (unikanie koncentracji prac budowlanych z wykorzystaniem sprzętu ciężkiego) organ I instancji doszedł do wniosku, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie wpłynie na pogorszenie stanu klimatu akustycznego i powietrza atmosferycznego.

Mając na względzie rodzaj i cechy planowanego przedsięwzięcia, organ I instancji wskazał że nie przewiduje się przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dalej *rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*, na terenach objętych ochroną akustyczną. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości około 40 m od miejsca realizacji przedsięwzięcia. Uciążliwości akustyczne mogą wystąpić na etapie budowy i będą powodowane pracą sprzętu budowlanego. Będzie to jednak oddziaływanie krótkotrwałe i odwracalne. Biorąc powyższe pod uwagę, organ I instancji uznał, że w wyniku realizacji przedsięwzięcia, wartości dopuszczalne poziomów hałasu będą dotrzymane na najbliższych terenach chronionych w rejonie analizowanego przedsięwzięcia. Planowana inwestycja nie będzie także źródłem znaczących oddziaływań mogących stanowić zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi lub wiązać się z uciążliwościami w tym zakresie. Jak wynika z opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ustrzykach Dolnych z dnia 24 września 2018 r., znak: PSNZ.4540.5.2018, planowane przedsięwzięcie ze względów zdrowotnych i higienicznych nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z informacjami zawartymi w kip, w rejonie planowanej przebudowy drogi gminnej brak jest obecnie prowadzonych inwestycji, jak również brak jest przedsięwzięć o podobnym charakterze, które mogłyby sprzyjać kumulowaniu się oddziaływań, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f ustawy ooś.

Z uwagi na znaczną odległość terenu inwestycji od granicy państwa oraz niewielką emisję zanieczyszczeń spowodowaną przez maszyny budowlane nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na poszczególne elementy przyrodnicze, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy ooś.

W kontekście art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, d, f, g, i, j ustawy ooś, w oparciu o zapisy kip oraz jej uzupełnienie, RDOŚ w Rzeszowie ustalił, że teren planowanego przedsięwzięcia nie jest zlokalizowany na obszarach wodno-błotnych oraz obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, na obszarach wybrzeży i środowiska morskiego, a także obszarach przylegających do jezior. Przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na obszary o znaczeniu historycznym, kulturowym oraz archeologicznym, nie będzie zlokalizowane na obszarach uzdrowiskowych i ochrony uzdrowiskowej. Przy uwzględnieniu realizacji przedsięwzięcia zgodnie ze wskazanymi warunkami, nie przewiduje się przekroczenia standardów jakości środowiska w związku z realizacją przedsięwzięcia.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie zalicza się do mogących spowodować wystąpienie poważnej awarii przemysłowej na podstawie rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. *w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej* (Dz. U. z 2016 r., poz. 138). Ponadto teren inwestycji znajduje się poza zasięgiem wody stuletniej oraz poza terenem osuwiskowym, co powoduje, że wystąpienie katastrofy naturalnej jest mało prawdopodobne.

Powstające odpady będą odpadami typowymi dla tego typu przedsięwzięć i będą zagospodarowywane zgodnie z zapisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2020 r., poz. 797, ze zm.). Odpady powstające podczas realizacji przedmiotowej inwestycji będą selektywnie magazynowane w wyznaczonych miejscach, w sposób zapobiegający ich rozprzestrzenianiu się w środowisku i odbierane przez uprawnionego odbiorcę w celu ich odzysku lub unieszkodliwiania. Podczas realizacji zadania i w trakcie jego eksploatacji nie będą powstawały odpady niebezpieczne.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. *w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Dniestru* (Dz. U. z 2016 r., poz. 1917 ze zm.), przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JWCP) „Strwiąż od granicy Państwa” PLRW9000127691 oraz Jednolitej Części Wód Podziemnych (JWCPd) PLGW9000169. Pismem z dnia 2 października 2018 r., znak: RZ.RZŚ.436.180.2018.MS, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie wyraził opinię o braku negatywnego wpływu planowanej inwestycji na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych, jednolitych części wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 Prawa wodnego, oraz stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji.

Planowana inwestycja jest położona na terenach objętych ochroną, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. 2020, poz. 55, ze zm.), tj. Park Krajobrazowy Gór Słonnych, obszar specjalnej ochrony ptaków Góry Słonne PLB180003 oraz obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Góry Słonne PLH180013. Mając jednak na względzie, że przedsięwzięcie zostanie zrealizowane zgodnie z nałożonymi warunkami, RDOŚ w Rzeszowie wskazał, że nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności chronionych, rzadkich lub ginących gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także

na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedlisk, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, ani pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub powiązania z innymi obszarami. Ponadto, przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie na krajobraz, korytarze ekologiczne i funkcję ekosystemu.

Analizując ww. czynniki, jak również biorąc pod uwagę lokalny charakter przedsięwzięcia, a także jego realizację w obrębie istniejącej drogi, RDOŚ w Rzeszowie postanowieniem z dnia 5 października 2018 r. odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na *przebudowie odcinka drogi gminnej Nr 119250R o długości 3 965 m, relacji Krościenko – Stebnik, od km 2+650 do km 6+615.*

W zakwestionowanej decyzji RDOŚ w Rzeszowie wskazał, że planowane prace zostaną wykonane w obrębie istniejącego pasa komunikacyjnego, a szerokość jezdni po przebudowie nie ulegnie zmianie. W związku z przebiegiem trasy przez obszary prawnie chronione, w tym obszary Natura 2000, organ I instancji określił działania minimalizujące wpływ inwestycji, tj. zakaz ingerencji w potok Stebnik, odgrodzenie na czas budowy siedliska priorytetowego 91E0, nakaz prowadzenia wycinki krzewów i usuwania konarów poza okresem lęgowym ptaków (1 marca – 31 sierpnia) oraz nakaz odmulania rowów poza okresem rozrodu płazów (1 marca – 31 lipca). Realizacja inwestycji spowoduje poprawę warunków komunikacyjnych w odniesieniu do stanu istniejącego. Wykonanie nowej nawierzchni z masy asfaltowej należy ocenić pozytywnie również z tego względu, że wyeliminuje pylenie powodowane dotychczasową nawierzchnią oraz zwiększy poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Wobec powyższego za zasadne należy uznać stwierdzenie przez RDOŚ w Rzeszowie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego. Planowane przedsięwzięcie nie wpłynie negatywnie na środowisko, z kolei poprawa funkcjonalności przedmiotowego szlaku komunikacyjnego będzie miała pozytywny wpływ na warunki życia i zdrowie okolicznych mieszkańców.

Rozpatrując przedmiotową sprawę organ odwoławczy w punkcie 1 oraz 2 niniejszej decyzji uznał za konieczne uchylene pkt I.1 oraz pkt I.2 decyzji RDOŚ w Rzeszowie i umorzenie postępowania organu I instancji w tym zakresie. Zawarte w ww. punktach postanowienia dotyczą warunków bezpieczeństwa ruchu i zostały uregulowane w przepisach o ruchu drogowym, które nie stanowią podstawy do określania środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia. Zatem zaistniałe w niniejszej sprawie okoliczności stanowiły podstawę dla umorzenia tej części decyzji organu I instancji.

W punkcie 3 przedmiotowej decyzji organ drugiej instancji uznał za konieczne uzupełnienie warunku określonego w pkt I.3 decyzji RDOŚ w Rzeszowie o obowiązek doprowadzenia zaplecza budowy oraz terenów czasowo zajętych w trakcie budowy do stanu pierwotnego po zakończeniu prac związanych z przebudową drogi.

RDOŚ w Rzeszowie w warunku zawartym w pkt I.5 decyzji z dnia 21 listopada 2018 r. (zreformowanym w pkt 4 niniejszej decyzji) podał nieprawidłową nazwę obszaru Natura 2000. Wpisanie w ww. warunku OZW Ostoja Przemyska jest ewidentną omyłką pisarską RDOŚ w Rzeszowie. Powyższe potwierdza uzasadnienie zaskarżonej decyzji – na stronie 5 kwestionowanej decyzji dwukrotnie przytoczona jest prawidłowa nazwa obszaru, tj. OZW Ostoja Góry Słonne. W związku z powyższym GDOŚ uchylił pkt I.5 decyzji RDOŚ w Rzeszowie i w tym zakresie orzekł wskazując na prawidłowe brzmienie ww. formy ochrony przyrody.

Kolejną istotną kwestią, pominiętą w decyzji RDOŚ w Rzeszowie, są wygrodzienia naprowadzające do przepustów, ponieważ brak takich struktur może przyczynić się do

zmniejszenia funkcjonalności poszczególnych przejść dla płazów i drobnych zwierząt. Zwierzęta w trakcie migracji wybierają najkrótszą drogę przemieszczania, dlatego niezbędnym jest skierowanie ich ruchu na wloty przejść. Co więcej, aby zminimalizować masowe przebywanie gadów na drodze należy stworzyć zastępcze mikrosiedliska, w których poszczególne osobniki będą mogły znaleźć schronienie. Dogodnymi sztucznymi mikrosiedliskami dla gadów są m.in. sterty kamieni. W związku z powyższym konieczna była zmiana brzmienia warunku określonego w pkt I.18 decyzji RDOŚ w Rzeszowie (pkt 5 przedmiotowej decyzji), gdzie w celu ochrony herpetofauny m.in. nałożono obowiązek wykonania ogrodzeń ochronno-naprowadzających, określając przy tym ich minimalne parametry oraz uwzględniając obowiązek wykonania mikrosiedlisk zastępczych usytuowanych w strefie najścia.

GDOŚ wskazał również w treści zreformowanego pkt I.18 decyzji organu I instancji (pkt 5 niniejszej decyzji) na konieczność przeprowadzenia porealizacyjnego monitoringu śmiertelności zwierząt kręgowych. W chwili obecnej nawierzchnię drogi tworzy utwardzona masa bitumiczna, zniszczona przez liczne ubytki i koleiny, w których gromadzi się woda. Przedmiotowy odcinek po przebudowie zmieni parametry techniczne, co może być przyczyną zwiększonej śmiertelności zwierząt wskutek kolizji z pojazdami. Termin monitoringu musi zostać dopasowany do okresu migracji płazów i gadów. Należy podkreślić, iż w perspektywie przebudowy kolejnych odcinków drogi relacji Krościenko–Stebnik, pozyskanie danych dotyczących śmiertelności zwierząt pozwoli na ocenę skuteczności zastosowanych rozwiązań minimalizujących kolizje. W konsekwencji, informacje z monitoringu pomogą w dostosowaniu przyszłych działań minimalizujących do specyfiki omawianego obszaru. Dodatkowo GDOŚ określił konieczność przedkładania wyników monitoringu do RDOŚ w Rzeszowie oraz do wiadomości organu II instancji, co pozwoli na zweryfikowanie skali oddziaływania przebudowywanego odcinka drogi oraz na ocenę skuteczności wdrożonych działań minimalizujących.

Odnosząc się do uwag podniesionych przez TOP, tutejszy organ przedstawia następujące wyjaśnienia.

Ad. 1

W odwołaniu TOP podniosło zarzut dotyczący braku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pomimo wskazanych w decyzji oddziaływań, takich jak: efekt bariery na trasie głównego korytarza ekologicznego, spadek jakości siedlisk przyrodniczych wokół odbudowanej drogi oraz neofityzacja zagrażająca siedliskom przyrodniczym.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że niniejsze przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), dalej *rozporządzenie*, jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Inwestycja ma na celu przebudowę drogi gminnej i polepszenie jej parametrów, aby poprawić bezpieczeństwo ruchu drogowego i pieszego, a także zmniejszenie emisji zanieczyszczeń, odnowienie poboczy, odmulenie lewostronnego rowu przydrożnego oraz przebudowę zniszczonych przepustów.

Wskazania wymaga również fakt, że zgodnie z art. 59 ust. 1b ustawy ooś, ocenę oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przeprowadza się, jeżeli taki obowiązek został stwierdzony przez właściwy organ na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy ooś. Organ ten podejmując decyzję w przedmiocie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko uwzględnia czynniki, takie jak: bezpośredni i

pośredni wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, środowisko społeczne, w tym na zdrowie i warunki życia ludzi, na dobra materialne, zabytki, wzajemne powiązania między powyższymi elementami, możliwości oraz sposoby zapobiegania i łagodzenia negatywnego oddziaływania na środowisko. W tym miejscu wymaga podkreślenia, że obowiązek łącznego uwzględnienia uwarunkowań wymienionych w art. 63 ust. 1 ustawy o oś nie oznacza, że dla ustalenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymagane jest stwierdzenie możliwości znaczącego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w odniesieniu do wszystkich wymienionych w tym przepisie uwarunkowań. Uwarunkowania te mają bowiem charakter ogólny i choć organ musi je wszystkie przeanalizować, nie oznacza to, że przy każdej planowanej inwestycji one zaistnieją. Dlatego, pomimo sformułowania, że wskazane uwarunkowania należy *uwzględnić łącznie*, ich ocena ogranicza się tylko do tych, które realnie występują w danej sprawie.

RDOŚ w Rzeszowie dopełnił również obowiązku wynikającego z art. 64 ust. 1 pkt 2 oraz art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy o oś i wystąpił o opinię do: Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ustrzykach Dolnych – organu wyspecjalizowanego pod względem ochrony zdrowia ludzi oraz do Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Przemyślu – sprawę przekazano do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie. Na podstawie oceny własnej, a także podzielając stanowiska ww. organów wyrażone w opinii sanitarnej z dnia 24 września 2018 r., znak: PSNZ.4540.5.2018, a także w opinii wodnoprawnej z dnia 2 października 2018 r., znak: RZ.RZŚ.436.180.2018.MS, organ I instancji wydał postanowienie z dnia 5 października 2018 r., o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Planowane prace zostaną wykonane w obrębie istniejącego pasa komunikacyjnego, a szerokość jezdni po przebudowie nie ulegnie zmianie. W związku z przebiegiem trasy przez obszary prawnie chronione, w tym obszary Natura 2000, w decyzji RDOŚ z dnia 21 listopada 2018 r. zostały wskazane działania minimalizujące wpływ inwestycji, tj. zakaz ingerencji w potok Stebnik, odgrodzenie na czas budowy siedliska priorytetowego 91E0, nakaz prowadzenia wycinki krzewów i usuwania konarów poza okresem lęgowym ptaków (1 marca – 31 sierpnia) oraz nakaz odmulania rowów poza okresem rozrodu płazów (1 marca – 31 lipca). Prognozowany wzrost ruchu szacowany jest z 16 pojazdów/dobę do 42 pojazdów/dobę w perspektywie do 2025 r. Realizacja inwestycji spowoduje poprawę warunków komunikacyjnych w odniesieniu do stanu istniejącego. Wykonanie nowej nawierzchni z masy asfaltowej należy ocenić pozytywnie również z tego względu, że wyeliminuje pylenie powodowane dotychczasową nawierzchnią oraz zwiększy poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Po zapoznaniu się z przedłożonym w ramach toczącego się postępowania materiałem dowodowym, GDOŚ wyjaśnia, że podziela stanowisko przedstawione przez RDOŚ w Rzeszowie zarówno w postanowieniu z dnia 5 października 2018 r., jak i w decyzji z dnia 21 listopada 2018 r., w których został stwierdzony brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. GDOŚ nie podziela poglądu skarżącego dotyczącego powstania efektu bariery na trasie głównego korytarza ekologicznego, ponieważ nie jest tworzony nowy ciąg komunikacyjny, tylko planowana jest przebudowa drogi w obrębie już istniejącego pasa jezdni. Biorąc pod uwagę planowane natężenie ruchu pojazdów (max. 42 pojazdy/dobę) oraz przebieg drogi tylko nieznacznie różniący się poziomem niwelety względem otoczenia, zapewniona została zwierzętom, zarówno dużym jak i małym, ciągłość siedlisk i korytarzy migracyjnych. Zgodnie z *Poradnikiem projektowania przejść dla zwierząt i działań ograniczających śmiertelność fauny przy drogach* (Kurek R.T.), dalej *poradnik*, przy drogach jednojezdniowych po powierzchni drogi mogą przejść ssaki przy natężeniu ruchu <10 000 pojazdów/dobę, zaś płazy <500 pojazdów/dobę.

W związku z powyższym, argumentacja TOP, że droga spowoduje efekt bariery na trasie głównego korytarza ekologicznego jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Także zarzut spadku jakości siedlisk przyrodniczych wokół drogi nie znajduje uzasadnienia w aktach przedmiotowej sprawy. W związku ze złym stanem nawierzchni drogi, w celu ominięcia kolein, samochody rozjeżdżają pobocze i niszczą siedliska znajdujące się w pobliżu drogi, na co wskazuje załączona do klp dokumentacja zdjęciowa. Rozjeżdżane pobocze utrudnia również spływ wody z drogi do lewostronnego rowu przydrożnego, powodując jego zamulenie, a tym samym uniemożliwiając prawidłowe odprowadzenie wody z jezdni.

W związku z powyższym, poprawa parametrów drogi przyczyni się do lepszego zachowania przydrożnych siedlisk oraz zapobiegnie ich dalszemu niszczeniu.

Zdaniem organu odwoławczego brak jest także możliwości neofityzacji zbiorowisk. Neofityzacja jest formą degeneracji zbiorowiska roślinnego, polegającą na ułatwieniu rozwoju roślin obcego pochodzenia (neofitów) w stosunku do danej fitocenozy. Planowana inwestycja nie wiąże się z wprowadzaniem roślinności w zbiorowiska naturalne poprzez np. nasadzenia kompensacyjne, w związku z czym nie przyczyni się do ułatwienia wnikania neofitów w sąsiadujące z drogą siedliska przyrodnicze.

Powyższe wyjaśnienia prowadzą do przekonania, że zarzut TOP w tym zakresie należy uznać za niezasadny.

Ad. 2

W dalszej kolejności TOP podnosi, że w czasie trwania postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji organ pierwszej instancji pominął analizę obszaru górskiego oraz wezbrań poza koryto pobliskiego cieku (prawobrzeżnego dopływu potoku Stebnik), które mogą prowadzić do zalania drogi.

Zgodnie z informacjami zawartymi na stronie 7 klp, przedsięwzięcie nie leży na terenach szczególnego zagrożenia powodzią. Cieki, które kolidują z przebudowywaną drogą (prawobrzeżny dopływ potoku Stebnik oraz cieki niewyznaczone geodezyjnie), wymieniane przez TOP będą miały przebudowane przepusty, co znacznie ograniczy zagrożenie wezbrań poza koryto, które mogłyby prowadzić do zalania omawianej drogi. Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że planowana inwestycja polega jedynie na przebudowie istniejącej drogi na obszarze Gór Słonnych, nie zaś na wytyczeniu nowego ciągu komunikacyjnego, który powinien zostać poprzedzony analizą geologiczną terenu. W związku z powyższym GDOŚ uważa, że nie ma podstaw do przeprowadzenia analizy obszaru górskiego tj. Gór Słonnych oraz wezbrań prawobrzeżnych dopływów potoku Stebnika. Stanowisko organu odwoławczego wynika zatem z faktu, że zakres ewentualnych oddziaływań nie spowoduje wpływu na te komponenty środowiska.

Zatem biorąc pod uwagę powyższe, organ odwoławczy nie ma podstaw by uznać podniesiony przez TOP zarzut za zasadny.

Ad. 3

Odnosząc się do kwestii dotyczącej braku analizy oddziaływań skumulowanych z takimi przedsięwzięciami jak: realizacja Planu Urządzenia Lasu polegająca na obniżeniu wieku starych drzewostanów (emisja hałasu) oraz rozbudowa odcinka drogi Bandrów-Stebnik (fragmentacja obszarowych form ochrony przyrody, w tym dwóch obszarów Natura 2000), wyjaśniam, co następuje.

Dokumentacja przedmiotowej sprawy wskazuje, że podczas analizy oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zbadano możliwe skumulowane oddziaływania uwzględniając skalę,

czas trwania oraz intensywność oddziaływania inwestycji w powiązaniu z innymi przedsięwzięciami. Na str. 34 kip wskazano, że zasięg oddziaływania zamierzonego przedsięwzięcia będzie pokrywał się z obszarem aktualnie zajmowanym przez istniejącą inwestycję. Przebudowywany odcinek drogi gminnej nr 119250R stanowi jedynie dojazd z DK nr 84 relacji Sanok – Krościenko do miejscowości Stebnik. W pobliżu miejsca realizacji inwestycji znajduje się zabudowa mieszkaniowo-zagrodowa, grunty leśne oraz użytki rolne, których użytkowanie ma mały wpływ na stan środowiska. Ze względu na charakter przedsięwzięcia, jakim jest przebudowa istniejącej drogi lokalnej, która stanowi głównie dojazd do terenów rolnych, lasów oraz w niewielkim stopniu do budynków mieszkalnych i zagrodowych, realizacja przedmiotowej inwestycji nie spowoduje wystąpienia oddziaływań skumulowanych, które w znacznym stopniu mogą pogorszyć jakość środowiska. Co więcej, nie będzie miała miejsca nowa fragmentacja obszarów Natura 2000, ponieważ całość prac jest wykonywana w pasie już istniejącej drogi.

Należy podkreślić, że wnioskodawca nie jest zobowiązany do analizy skumulowanego oddziaływania przedsięwzięcia z realizacją Planu Urządzania Lasu, ponieważ nie jest to przedsięwzięcie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. f ustawy ooś. Zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1463 ze zm.) plan urządzenia lasu jest podstawowym dokumentem gospodarki leśnej opracowywanym dla określonego obiektu, zawierający opis i ocenę stanu lasu oraz cele, zadania i sposoby prowadzenia gospodarki leśnej.

W związku z powyższym ww. zarzut należy uznać za bezzasadny.

Ad. 4

Odnosząc się do kwestii braku przeprowadzenia analizy emisji zanieczyszczeń, np. hałasu i występowania innych uciążliwości w trakcie wieloletniego etapu eksploatacji przedsięwzięcia w perspektywie 3-krotnego wzrostu natężenia ruchu drogowego prognozowanego w 2025 r., wyjaśniam, co następuje.

W pkt 9 uzupełnienia kip wnioskodawca przedstawił szczegółowe prognozy odnośnie przewidywanego natężenia ruchu w związku z przebudową przedmiotowej drogi gminnej, które zostały wykonane zgodnie z „Instrukcją oceny efektywności ekonomicznej przedsięwzięć drogowych i mostowych dla dróg gminnych”. Prognozowany wzrost ruchu szacowany jest z 16 pojazdów/dobę do 42 pojazdów/dobę w perspektywie do 2025 r. (motocykle, maszyny rolnicze, pojazdy osobowe, dostawcze oraz ciężarowe). W ww. uzupełnieniu kip wskazano również, że droga nr 119250R Krościenko – Stebnik stanowi głównie dojazd do terenów rolnych, lasów oraz w niewielkim stopniu do budynków mieszkalnych i zagrodowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, przedmiotowa inwestycja nie przyczyni się do znacznego wzrostu natężenia ruchu pojazdów związanego z obciążeniem innych dróg powiatowych i wojewódzkich znajdujących się w tym rejonie. Analiza wykazała również, że przez przebudowany odcinek przedmiotowej drogi gminnej nie będzie przejeżdżała znacznie większa ilość pojazdów. Z obliczeń przedstawionych na stronach 25-26 kip wynika, że ruch drogowy na omawianym odcinku drogi gminnej nie będzie powodował przekroczeń dopuszczalnych norm poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie, a co za tym idzie nie spowoduje on występowania innych uciążliwości w trakcie wieloletniego etapu eksploatacji inwestycji.

W związku z powyższym zarzut TOP w powyższym zakresie nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy.

Ad. 5

TOP twierdzi, że organ I instancji nie przeprowadził analizy wpływu powstałych odpadów na środowisko, co więcej w decyzji nie przytoczono dokładnie rodzajów odpadów i ich prognozowanej ilości – na etapie budowy i eksploatacji inwestycji.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że z dokumentacji przedmiotowej sprawy nie wynika aby na terenie zaplecza technicznego magazynowano materiały sypkie i niebezpieczne dla środowiska oraz odpady z czyszczenia i odmulenia rowów przydrożnych. Na placu technicznym mają znajdować się przewoźne pomieszczenia z pokojami socjalnymi oraz sanitariatami dla pracowników. Ścieki sanitarne, gromadzone w bezodpływowych, szczelnych zbiornikach mają być okresowo wywożone do gminnej oczyszczalni ścieków w Ustrzykach Dolnych. Natomiast inne odpady, które mogą powstać podczas realizacji inwestycji mają być magazynowane na zapleczu technicznym, w zamkniętych kontenerach lub pojemnikach (pkt I.13 decyzji RDOŚ w Rzeszowie). Zaplecze budowy ma być zlokalizowane na wynajętej działce znajdującej się bezpośrednio przy przebudowywanym odcinku drogi, poza doliną potoku Stebnik, gdzie teren jest zagospodarowany jako łąka o intensywnym użytkowaniu. Zaplecze zostanie utwardzone betonowymi płytami, zaś po zakończeniu budowy teren ma zostać przywrócony do stanu pierwotnego (str. 7 decyzji RDOŚ w Rzeszowie).

W związku z powyższym, uwaga TOP o braku analizy powstałych odpadów na środowisko nie znajduje uzasadnienia w aktach przedmiotowej sprawy. Co więcej, RDOŚ w Rzeszowie uwzględnił kwestie przewidywanych odpadów, co znalazło odzwierciedlenie w sentencji zaskarżonej decyzji.

Ad. 6

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku przeprowadzenia przez RDOŚ w Rzeszowie analizy wystąpienia katastrofy naturalnej wskutek osunięcia się stromych i erodowanych brzegów pobliskiego potoku, przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

W art. 63 ust. 1 ustawy o oś podane zostały kryteria środowiskowe, jakimi powinien kierować się organ administracji nakładający obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W lit. e) ww. przepisu wskazano, że w oparciu o wiedzę naukową ocenie podlega ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu.

Zgodnie z ustawą z dnia 18 kwietnia 2002 r. *o stanie kłeski żywiołowej* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897) katastrofą naturalną jest zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powódzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu.

W dokumentacji przedmiotowej sprawy wskazano, że wystąpienie katastrofy naturalnej jest mało prawdopodobne, ponieważ teren inwestycji znajduje się poza zasięgiem wody stuletniej oraz poza terenem osuwiskowym. Ponadto w pkt. 3 uzupełnienia kip wnioskodawca przedstawił szczegółowe informacje dotyczące stanu brzegów potoku Stebnik. Wskazano także, że brzegi ww. potoku nie są uregulowane (płyń on w naturalnym korycie), są gliniasto kamieniste, porośnięte bujną roślinnością wysoką, krzewiastą oraz roślinnością niską. Przy brzegach potoku występują liczne łachy żwirowe, zaś wysokość brzegów wynosi 0,7 do 1,1 m. Ponadto fragmenty drogi będące

najbliżej prawego brzegu potoku znajdują się w odległości nieprzekraczającej 12-13 m. Dodatkowo prowadzony będzie monitoring stanu brzegów potoku przy przebudowywanej drodze.

Biorąc pod uwagę ww. czynniki środowiskowe panujące w miejscu realizacji planowanego przedsięwzięcia należy jednoznacznie wskazać, że ryzyko wystąpienia katastrofy naturalnej jest na niskim poziomie prawdopodobieństwa, co z kolei uzasadnia brak w dokumentacji pogłębionej analizy możliwości jej wystąpienia. Nie jest to jednak zbieżne z twierdzeniami strony skarżącej, że ocena ww. aspektu nie została w ogóle ujęta w kip.

Ad. 7

Odpowiadając na zarzut dotyczący braku informacji na temat gęstości zaludnienia, która powinna zostać podana w przeliczeniu na jednostkę powierzchni, wyjaśniam, co następuje.

Zgodnie z art. 62a ustawy ooś, kip powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69 ustawy ooś.

Z dyspozycji art. 62a ustawy ooś nie wynika obowiązek podawania w kip informacji na temat gęstości zaludnienia w przeliczeniu na jednostkę powierzchni. Ponadto, jak już wcześniej wspomniano, organ odwoławczy przeanalizował zgromadzoną w sprawie dokumentację, w tym kip sporządzoną dla przedmiotowego przedsięwzięcia, pod kątem jej zgodności z wymogami wynikającymi z art. 62a ustawy ooś i nie stwierdził niezgodności w tym zakresie. Należy również zauważyć, że skarżący nie wskazał jakichkolwiek racjonalnych argumentów do zbadania ww. kwestii oraz nie przedłożył żadnych analiz merytorycznych mogących podważyć ustalenia poczynione w dokumentacji niniejszej sprawy. W opinii GDOŚ brak jest uzasadnionych przesłanek do żądania ww. informacji w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Powyższe wyjaśnienia prowadzą do przekonania, że zarzut TOP w tym zakresie należy uznać za nieuzasadniony.

Ad. 8

Zdaniem TOP RDOŚ w Rzeszowie w czasie toczącego się postępowania nie uwzględnił występowania gatunków grzybów, roślin oraz ich siedlisk.

Odnosząc się do powyższego należy zauważyć, że pismem z dnia 24 lipca 2018 r., znak: WOOŚ.420.24.2.2018.AD.10, RDOŚ w Rzeszowie wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia kip dla przedmiotowego przedsięwzięcia m.in. o informacje dotyczące bezpośredniej ingerencji, w związku z planowanymi pracami, w siedliska przyrodnicze, chronione w OZW Ostoja Góry Słonne, tj. łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe 91E0, niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie 6510, grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny 9170, żyzne buczyny 9130. W piśmie z dnia 16 sierpnia 2018 r., znak: ID.7021.9.150.4.2018, wnioskodawca wskazał, że odcinek drogi bezpośrednio graniczy z priorytetowym siedliskiem 91E0, jednakże podczas prac realizacyjnych nie przewiduje się ingerencji w tereny przyległe do pasa drogowego. Zgodnie z informacją znajdującą się w kip, pobocza drogi oraz rowy porośnięte są roślinnością pionierską i ruderalną, która reprezentowana jest przez: bylicę pospolitą, dwurząd murowy, gwiazdnicę pospolitą, wiechlinę roczną, babkę zwyczajną, łopian pajęczynowaty, pokrzywę żegawkę, stulicę psią, tasznik pospolity, rdest ptasi, jaskier rozłogowy i wrotycz pospolity. Wzdłuż potoku Stebnik występuje roślinność drzewiasta: jesion, klon, olsza szara, wierzba krucha i iwa, klon polny, jawor, czeremcha, a także roślinność krzewiasta: dereń świdwa, kruszyna pospolita, dzika róża i czarny bez. W ocenie GDOŚ, organ pierwszej instancji w sposób wystarczający zgromadził informacje

dotyczące siedlisk przyrodniczych występujących w obszarze potencjalnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Przeprowadzona na podstawie dokumentacji sprawy analiza wpływu omawianego przedsięwzięcia na siedliska przyrodnicze wykazała, że przebudowa istniejącej drogi nie będzie negatywnie oddziaływać na ten komponent środowiska.

W związku z powyższym TOP niesłusznie podnosi, iż organ I instancji nie uwzględnił występowania chronionych gatunków grzybów, roślin oraz ich siedlisk.

Ad. 9

Odpowiadając na zarzut dotyczący pominięcia faktu, że prędkość do 50 km/h nie będzie bezpieczna dla małych i dużych zwierząt, wyjaśniam, co następuje.

W pierwszej kolejności należy ponownie zwrócić uwagę na fakt, że na trasie głównego korytarza ekologicznego nie powstanie efekt bariery, ponieważ nie jest tworzony nowy ciąg komunikacyjny, tylko planowana jest przebudowa drogi w obrębie już istniejącego pasa drogowego. Odnosząc się do wskazanego w Ad. 1 poradnika zawierającego dobre praktyki w zakresie umożliwiania zwierzętom swobodnej migracji przy realizacji inwestycji liniowych, należy ponownie zauważyć, że przy drogach jednojezdniowych po powierzchni drogi mogą przejść ssaki przy natężeniu ruchu <10 000 pojazdów/dobę, zaś płazy <500 pojazdów/dobę. Jak już wcześniej wspomniano, biorąc pod uwagę planowane natężenie ruchu pojazdów (max. 42 pojazdy/dobę) oraz przebieg drogi tylko nieznacznie różniący się poziomem niwelety względem otoczenia, realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie negatywnie na zapewnienie ciągłości siedlisk oraz korytarzy migracyjnych małych i dużych zwierząt.

Ponadto, przywołany poradnik wskazuje również, że przy planowanym natężeniu ruchu pojazdów ograniczenie prędkości do 50 km/h jest wystarczające dla zachowania drożności przejść dla zwierząt po powierzchni drogi, zarówno dla zwierząt dużych, jak i małych, tj.: płazy, gady i drobne ssaki.

TOP nie wskazało na jakiej podstawie uznało przyjętą prędkość za niebezpieczną. Nie wyjaśniło również jakie założenia w ich ocenie byłyby odpowiednie, więc zarzut w tym zakresie należy uznać za nieuzasadniony.

Ad. 10

Odnosząc się do kwestii nieuwzględnienia wzrostu udostępnienia terenu wokół drogi poprzez brak podania w decyzji zaleceń dotyczących lokalizacji znaków zakazu zatrzymywania się i postoju pojazdów mechanicznych, należy wyjaśnić, co następuje.

Przedmiotem prowadzonego postępowania jest ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Lokalizacja znaków drogowych dotyczy warunków bezpieczeństwa ruchu i podlega regulacji w oparciu o przepisy dotyczące ruchu drogowego, które nie stanowią podstawy do określania środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Powyższe wykracza poza zakres niniejszego postępowania, a GDOŚ nie posiada kompetencji do decydowania o lokalizacji znaków drogowych.

Ad. 11

W odwołaniu TOP wskazało, że RDOŚ w Rzeszowie nie uwzględnił *postępu procesu inwestowania (np. w budownictwo rekreacyjno – zagrodowe) w dolinach Gór Słonnych, wskutek ułatwienia istotnego usprawnienia dojazdu do miejsc potencjalnych nieruchomości budowlanych.*

W trakcie postępowania związanego z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ nie ocenia postępu procesu inwestowania w budownictwo oraz dojazdu

do miejsc potencjalnych nieruchomości budowlanych. Rolą organu rozstrzygającego w sprawie uwarunkowań środowiskowych jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem wymagań i uwarunkowań środowiskowych. Organ ten określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla inwestycji sprecyzowanej we wniosku, o której zakresie decyduje wnioskodawca. Poddaje on własnej ocenie z zakresu ochrony środowiska skonkretyzowaną we wniosku inwestycję, której dotyczy dołączona do wniosku dokumentacja, opierając się na wynikach klp opracowanej dla inwestycji o określonych parametrach technicznych. Ocena postępu procesu inwestowania w budownictwo oraz dojazdu do miejsc potencjalnych nieruchomości budowlanych itd. nie leży w kompetencji organów środowiskowych. Zdaniem GDOŚ wszelkie zastrzeżenia w zakresie ww. kwestii strony powinny kierować do inwestora.

W związku z powyższym zarzut ten jest bezzasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 12

Odpowiadając na zarzut dotyczący nieuwzględnienia w zaskarżonej decyzji faktu, że rozgrzany asfalt jest pułapką ekologiczną dla gadów, przedstawiam poniższe wyjaśnienia

Organ odwoławczy podziela ww. stanowisko TOP. W celu minimalizacji masowego przebywania gadów na drodze GDOŚ zalecił stworzenie mikrosiedlisk zastępczych, w których poszczególne osobniki mogłyby znaleźć schronienie. Dogodnymi sztucznymi mikrosiedliskami dla gadów są m.in. sterty kamieni lokalizowane w strefie najścia na przejście. Co więcej, istotną kwestią jest zamontowanie wygradzeń naprowadzających do przepustów, które będą kierować reptiliofaunę na zastępcze siedliska.

Powyższe zostało przez GDOŚ ujęte w zreformowanym punkcie I.18 decyzji RDOŚ w Rzeszowie (pkt. 6 niniejszej decyzji).

W ocenie organu drugiej instancji działania reformatoryjne podjęte na etapie postępowania odwoławczego w stosunku do zapisów zaskarżonej decyzji, przyczyniły się do wzrostu klarowności i jednoznaczności obowiązków nałożonych na inwestora. W związku z powyższym podniesiony w tym zakresie zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 13

W odwołaniu TOP poruszyło kwestię nieuwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez RDOŚ w Rzeszowie specjalnych wygradzeń naprowadzających do przebudowanych przepustów. Zdaniem strony skarżącej ww. brak uniemożliwi ich prawidłowe funkcjonowanie.

W opinii GDOŚ podnoszona przez odwołującego się kwestia *niezastosowania specjalnych wygradzeń naprowadzających do przebudowanych przepustów* jest istotna z punktu widzenia ich prawidłowego funkcjonowania i w tym zakresie zarzut zasługuje na uwzględnienie. Jak już zostało podkreślone, brak wygradzeń naprowadzających do przepustów może przyczynić się do zmniejszenia funkcjonalności poszczególnych przejść dla płazów i drobnych zwierząt. Należy pamiętać, że zwierzęta w trakcie migracji wybierają najkrótszą drogę przemieszczania, dlatego niezbędnym jest skierowanie ich ruchu na wloty przejść.

W związku z powyższym, w warunku określonym w pkt 6 niniejszej decyzji inwestor został zobowiązany do zastosowania stosownych rozwiązań – przy przepustach zostaną zamontowane ogrodzenia ochronno–naprowadzające stabilnie posadowione w gruncie o długości 50 m z każdej strony.

Ad. 14

Odpowiadając na zarzut dotyczący braku wskazania w zaskarżonej decyzji zaleceń wymienionych w kip, takich jak: doprowadzenie zaplecza budowy oraz terenów czasowo zajętych w trakcie budowy do stanu pierwotnego, transportowanie materiałów sypkich lub pyłących pojazdami wyposażonymi w plandeki, systematyczne czyszczenie dróg dojazdowych do inwestycji, wykluczenie sytuacji, w których urządzenia o dużej emisji akustycznej będą pracowały równocześnie w bliskim położeniu zabudowy mieszkaniowej, prowadzenie prac budowlanych związanych z emisją hałasu jedynie w porze dziennej wyjaśniam, co następuje.

W nowym brzmieniu warunku zawartego w punkcie I.3 decyzji RDOŚ w Rzeszowie GDOŚ doprecyzował (w punkcie 3 niniejszej decyzji), że zaplecza budowy oraz tereny czasowo zajęte w trakcie budowy po zakończeniu prac związanych z przebudową drogi należy doprowadzić do stanu pierwotnego. W ww. punkcie decyzji reformatoryjnej organ odwoławczy wskazał również, że wszystkie prace związane z przebudową drogi nie mogą ingerować w potok Stebnik. W związku z tym oczywisty jest fakt, że aby spełnić powyższy warunek należy transportować materiały sypkie lub pyłące pojazdami wyposażonymi w plandeki, a także systematycznie czyścić drogi dojazdowe do miejsca realizacji inwestycji. Ponadto, jak już wcześniej wskazano (str. 13 niniejszej decyzji), z dokumentacji przedmiotowej sprawy nie wynika aby na terenie zaplecza technicznego magazynowano materiały sypkie i niebezpieczne dla środowiska oraz odpady z czyszczenia i odmulenia rowów przydrożnych.

Mając na względzie rodzaj i cechy planowanego przedsięwzięcia, należy ponownie wskazać, że nie przewiduje się przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska na terenach objętych ochroną akustyczną określonych w rozporządzeniu w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości około 40 m od miejsca realizacji przedsięwzięcia. Uciążliwości akustyczne mogą wystąpić na etapie budowy i będą powodowane pracą sprzętu budowlanego. Będzie to jednak oddziaływanie krótkotrwałe i odwracalne. Biorąc powyższe pod uwagę, GDOŚ uznał, że w wyniku realizacji przedsięwzięcia, wartości dopuszczalne poziomów hałasu będą dotrzymane na najbliższych terenach chronionych w rejonie analizowanego przedsięwzięcia.

W ocenie GDOŚ działania reformatoryjne, które podjęto na etapie postępowania odwoławczego w stosunku do zapisów kwestionowanej decyzji, przyczyniły się do wzrostu klarowności i jednoznaczności obowiązków nałożonych na wnioskodawcę. Organ odwoławczy częściowo uznał podniesione w tym zakresie zarzuty TOP za zasadne, co w konsekwencji skutkowało uchynieniem pkt I.3 decyzji RDOŚ w Rzeszowie i w tym zakresie orzeczeniem co do istoty sprawy.

Ad. 15

Odpowiadając na zarzut dotyczący braku nałożenia w decyzji przez RDOŚ w Rzeszowie obowiązku monitoringu śmiertelności zwierząt kręgowych, przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

GDOŚ uznał, że uwagi TOP dotyczące porealizacyjnego monitoringu śmiertelności zwierząt kręgowych są słuszne. Nawierzchnię drogi tworzy utwardzona masa bitumiczna, zniszczona przez liczne ubytki i koleiny, w których gromadzi się woda. Przedmiotowy odcinek po przebudowie zmieni parametry techniczne, co może być przyczyną zwiększonej śmiertelności zwierząt wskutek kolizji z pojazdami. Koniecznym jest, aby termin monitoringu był dopasowany do okresu migracji płazów i gadów. Należy podkreślić, iż w perspektywie przebudowy kolejnych

odcinków drogi relacji Krościenko–Stebnik, pozyskanie danych dotyczących śmiertelności zwierząt pozwoli na ocenę skuteczności zastosowanych rozwiązań minimalizujących kolizje oraz w razie konieczności podjęcie ewentualnych działań naprawczych. W konsekwencji, informacje z monitoringu pomogą w dostosowaniu przyszłych działań minimalizujących do specyfiki omawianego obszaru. Dodatkowo GDOŚ określił konieczność przedkładania wyników monitoringu do RDOŚ w Rzeszowie oraz do wiadomości organu II instancji, co pozwoli na zweryfikowanie skali oddziaływania przebudowywanego odcinka drogi oraz na ocenę skuteczności wdrożonych działań minimalizujących.

Powyższe zostało również ujęte w nowym brzmieniu punktu I.18 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ad. 16

Odnosząc się do kwestii nieuwzględnienia przez RDOŚ w Rzeszowie przebudowy przepustów pod drogą oraz zmiany przekroju rowów melioracyjnych wzdłuż drogi jako osobnego przedsięwzięcia na podstawie § 3 ust. 1 pkt 88 lit. b rozporządzenia w związku z § 3 ust. 2 pkt 2 ww. rozporządzenia, przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Jak wynika z wniosku Burmistrza Gminy Ustrzyki Dolne z dnia 18 czerwca 2018 r. planowane przedsięwzięcie polega na przebudowie odcinka drogi gminnej Nr 119250R o długości 3 965 m, relacji Krościenko – Stebnik, od km 2+650 do km 6+615. Na str. 4 kip szczegółowo określono zakres inwestycji, jednocześnie wskazując, że obejmuje ona przedsięwzięcie, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia. Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że żądaniem wnioskodawcy było wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na przebudowie odcinka ww. drogi, obejmującej m.in.: wyrównanie ubytków i nierówności, wzmocnienie podbudowy warstwą tłucznia, położenie nowej nawierzchni poprzez wbudowanie warstw bitumicznych, odnowienie poboczy, przebudowę zniszczonych lub zamulonych przepustów w km 5+845, 5+945 oraz 6+145, a także oczyszczenie rowów przydrożnych. Dlatego też ww. prace zostały objęte decyzją RDOŚ w Rzeszowie z dnia 21 listopada 2018 r. Stwierdzić należy, że analizowana sprawa została rozstrzygnięta zgodnie z żądaniem wnioskodawcy, wskazanym we wniosku i dołączonych do niego załącznikach. Wskazać również należy, że oczywistym jest, że w trakcie realizowania zamierzenia inwestycyjnego zachodzi potrzeba wykonywania wielu dodatkowych prac, jednymi z nich jest np. konieczność przebudowy zniszczonych lub zamulonych przepustów, a także oczyszczenie istniejących przydrożnych rowów.

Zatem zarzut TOP dotyczący nieuwzględnienia przebudowy przepustów pod drogą oraz zmiany przekroju rowów melioracyjnych wzdłuż drogi jako osobnego przedsięwzięcia na podstawie § 3 ust. 1 pkt 88 lit. b w związku z § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 17

W odwołaniu TOP wskazało, że RDOŚ w Rzeszowie oparł się o kip, która zawiera informacje niezgodne ze stanem faktycznym, jak np. stwierdzenie w kip braku korytarzy ekologicznych oraz przyjęcie do prognozowania emisji hałasu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia niewłaściwych danych wyjściowych, tj. o dotychczasowym a nie prognozowanym natężeniu ruchu pojazdów mechanicznych.

Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, iż rolą kip jest jedynie przedstawienie podstawowych informacji o planowanym przedsięwzięciu, stanowiących podstawę do stwierdzenia przez organ obowiązkowo oceny oddziaływania na środowisko lub jego braku. Może się zdarzyć, że

wnioskodawca nie posiada wszystkich informacji dotyczących obszaru objętego oddziaływaniem przedsięwzięcia. Jednakże, organ prowadzący postępowanie nie ogranicza się jedynie do analizy dokumentacji sprawy, ale jest zobowiązany do przeprowadzenia samodzielnej oceny. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji RDOŚ w Rzeszowie podał informacje, że obszar planowanej inwestycji znajduje się w granicach korytarza migracyjnego oraz ocenił wpływ przedsięwzięcia na jego drożność, wykluczając przy tym możliwość znaczącego negatywnego wpływu, pomimo braku stanowiska inwestora w tym zakresie wyrażonego w kip. Biorąc pod uwagę poczynione w sprawie ustalenia oraz rodzaj i skalę planowanego przedsięwzięcia RDOŚ w Rzeszowie stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, w tym na obszary Natura 2000. Nie można więc uznać, że w ramach postępowania kwestia ta została pominięta. Również organ odwoławczy w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy przeanalizował powyższe zagadnienie dotyczące wpływu przedmiotowej inwestycji na drożność ww. korytarza migracyjnego (str. 9 niniejszej decyzji). W efekcie przeprowadzonej analizy GDOŚ doszedł do tożsamych wniosków co RDOŚ w Rzeszowie.

Nawiązując do kwestii przyjęcia do prognozowania emisji hałasu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia niewłaściwych danych wyjściowych o dotychczasowym, a nie prognozowanym natężeniu ruchu pojazdów mechanicznych, należy odnieść się do informacji zawartych w punkcie 9 uzupełnienia kip. W tabeli pn. *Prognoza ruchu pojazdów poruszających się po przedmiotowym odcinku drogi* wnioskodawca przedstawił szczegółowe prognozy odnośnie przewidywanego natężenia ruchu w związku z przebudową przedmiotowej drogi gminnej. Ww. prognoza ruchu została wykonana zgodnie z „Instrukcją oceny efektywności ekonomicznej przedsięwzięć drogowych i mostowych dla dróg gminnych”. Prognozowany wzrost ruchu szacowany jest z 16 pojazdów/dobę do 42 pojazdów/dobę w perspektywie do 2025 r. (motocykle, maszyny rolnicze, pojazdy osobowe, dostawcze oraz ciężarowe). W ww. uzupełnieniu kip wskazano również, że droga nr 119250R Krościenko – Stebnik stanowi głównie dojazd do terenów rolnych, lasów oraz w niewielkim stopniu do budynków mieszkalnych i zagrodowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, przedmiotowa inwestycja nie przyczyni się do znacznego wzrostu natężenia ruchu pojazdów związanego z ociążeniem innych dróg powiatowych i wojewódzkich znajdujących się w tym rejonie. Analiza wykazała również, że przez przebudowany odcinek przedmiotowej drogi gminnej nie będzie przejeżdżała znacznie większa ilość pojazdów. Z obliczeń przedstawionych na stronach 25-26 kip wynika, że ruch drogowy na omawianym odcinku drogi gminnej nie będzie powodował przekroczeń dopuszczalnych norm poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie.

W ocenie organu odwoławczego przedstawione w dokumentacji dane dotyczące prognozowania emisji hałasu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia są prawidłowe, z kolei zarzut TOP podniesiony w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 18

Odpowiadając na zarzut dotyczący wydania zaskarżonej decyzji w oparciu o niekompletnie zebrane i rozważone informacje w kwestii zagadnień najbardziej istotnych, dotyczących wpływu przedsięwzięcia na obszarowe formy ochrony przyrody, w tym obszary Natura 2000 oraz na jakość areałów i szlaków wędrówkowych dużych ssaków, przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na *przebudowie odcinka drogi gminnej Nr 119250R o długości 3 965 m, relacji Krościenko-Stebnik, od km 2+650 do km 6+615*. Położone jest ono na terenach objętych ochroną, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. 2020, poz. 55, ze zm.), tj. Park Krajobrazowy Gór Słonnych, obszar specjalnej ochrony ptaków

Góry Słonne PLB180003 oraz obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Góry Słonne PLH180013. Przedsięwzięcie jest zlokalizowane w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JWCP) „Strwiąż od granicy Państwa” PLRW9000127691 oraz Jednolitej Części Wód Podziemnych (JWCPd) PLGW9000169.

Celem środowiskowym dla OSO Góry Słonne jest utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony gatunków ptaków stanowiących przedmioty ochrony w tym obszarze, w tym m.in. wymagane jest zachowanie naturalnej dynamiki rzek, w tym naturalnych procesów erozji bocznej, powstawania, utrzymywania i rozwoju skarp (wyrw) brzegowych, zachowania rozległych kompleksów podmokłych, ekstensywnie użytkowanych łąk i sąsiadujących z nimi lasów i zadrzewień liściastych, optymalnie łągowych i bagiennych. Natomiast cel środowiskowy dla OZW Ostoja Góry Słonne stanowi utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych (m.in. lasów łągowych o kodzie 91E0) i gatunków (m.in. ryb i płazów) będących przedmiotami ochrony w tym obszarze. Wymagane jest m.in. by zachować naturalny lub zrenaturalizowany charakter i reżim hydrologiczny cieków, jeżeli sąsiadują z łągami, zachowanie miejsc łągowych kumaka górskiego i traszki karpackiej w postaci kompleksów drobnych zbiorników wodnych i kałuż, stałych lub okresowych, mozaika mikrosiedlisk dna zawierająca kryjówki dla osobników dorosłych głowacza białopłetwego oraz potencjalne tarliska, miejsca odrostu narybku tego gatunku, ponadto występowanie mozaiki mikrosiedlisk potencjalnych tarlowych i potencjalnych miejsc odrostu larw minoga ukraińskiego, w przypadkukozy złotawej – miejscami dno żwirowo–piaszczyste, zaś dla biegacza urozmaiconego – podłoże błotniste, naturalny charakter potoku i strefy przypotokowej.

W wyroku z dnia 5 kwietnia 2019 r., sygn. akt: II SA/Kr 1632/18, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie podkreślił, że: *Jeśli na podstawie karty informacyjnej przedsięwzięcia można stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie nie będzie w sposób istotny oddziaływać na środowisko, to nie jest konieczne powielanie tych informacji w raporcie oddziaływania na środowisko. Istotne bowiem jest to, że organ prowadzący postępowanie w sposób niebudzący wątpliwości ustalił, że stan środowiska po realizacji inwestycji nie ulegnie pogorszeniu, a nie to, w trakcie jakiej procedury ustalenia te zostały poczynione.*

W opinii organu odwoławczego zawarte w dokumentacji sprawy informacje pozwalają na ocenę wpływu omawianego przedsięwzięcia, polegającego na przebudowie istniejącej drogi, na występujące na analizowanym obszarze formy ochrony przyrody, w tym obszary Natura 2000 oraz korytarze migracyjne zwierząt. W oparciu o kip oraz jej uzupełnienie RDOŚ w Rzeszowie wykluczył możliwość naruszenia siedlisk przyrodniczych chronionych w obszarze Natura 2000 Ostoja Góry Słonne m.in. poprzez nałożenie działania minimalizującego potencjalny wpływ na sąsiadujące z nim siedlisko priorytetowe łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe 91E0 w postaci tymczasowego wygradzenia.

W związku z powyższym zarzut TOP odnośnie wydania decyzji w oparciu o niekompletnie informacje dotyczące wpływu przedsięwzięcia na obszarowe formy ochrony przyrody i szlaki wędrówkowe dużych ssaków są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

Ad. 19

Odpowiadając na zarzut dotyczący naruszenia art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. d ustawy o oś poprzez nieprawidłowe podanie do publicznej wiadomości informacji o wszczęciu przedmiotowego postępowania oraz wydaniu zaskarżonej decyzji, co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. d ustawy o oś ogłoszenie w prasie podaje się w przypadku, gdy siedziba organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach mieści się na terenie

innej gminy, niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania. Taka sytuacja może mieć miejsce, np. w przypadku wyłączenia organu właściwego z prowadzenia postępowania i przekazania sprawy innemu organowi. W badanym przypadku takie okoliczności nie wystąpiły. Zarówno z akt przedmiotowej sprawy jak i dyspozycji zawartej w art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. 1 ustawy o oś jednoznacznie wynika, że organem właściwym do wydania rozstrzygnięcia był RDOŚ w Rzeszowie.

Zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o oś, jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, zastosowanie znajduje art. 49 Kpa. Na podstawie tego przepisu strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. W tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia. W przedmiotowym postępowaniu liczba przekraczała 20, w związku z powyższym były one zawiadamiane o wszelkich czynnościach organu I instancji w trybie omówionego powyżej art. 49 Kpa.

Z akt sprawy wynika, że strony postępowania w gminie Ustrzyki Dolne były informowane o:

- wszczęciu postępowania - obwieszczeniem RDOŚ w Rzeszowie z dnia 29 czerwca 2018 r. (w Urzędzie Gminy Ustrzyki Dolne wywieszonym od 3 lipca 2018 r. do 18 lipca 2018 r.),
- wystąpieniu do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ustrzykach Dolnych i Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Przemyślu o wydanie opinii o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko - obwieszczeniem z dnia 13 września 2018 r. (w Urzędzie Gminy Ustrzyki Dolne wywieszonym od 17 września 2018 r. do 2 października 2018 r.),
- wydaniu postanowienia o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko - obwieszczeniem z dnia 5 października 2018 r. (w Urzędzie Gminy Ustrzyki Dolne wywieszonym od 8 października 2018 r. do 24 października 2018 r.),
- możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści przed wydaniem decyzji - obwieszczeniem z dnia 5 października 2018 r. (w Urzędzie Gminy Ustrzyki Dolne wywieszonym od 8 października 2018 r. do 24 października 2018 r.),
- wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - obwieszczeniem z dnia 21 listopada 2018 r. (w Urzędzie Gminy Ustrzyki Dolne wywieszonym od 26 listopada 2018 r. do 17 grudnia 2018 r.).

Doręczenie ww. obwieszczeń stronom postępowania organ I instancji zapewnił w drodze zawiadomienia (w trybie art. 49 Kpa) w urzędzie gminy, na terenie której realizowana będzie planowana inwestycja, z prośbą o ich obwieszczenie również w sposób zwyczajowo przyjęty. Obwieszczenia były również wywieszane na tablicy ogłoszeń w RDOŚ w Rzeszowie oraz udostępnione na stronie Biuletynu Informacji Publicznej tego urzędu.

Wyjaśnienia przy tym wymaga fakt, że udział społeczeństwa zagwarantowany jest tylko w postępowaniu, w którym dokonywana jest ocena oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o oś. W niniejszej sprawie RDOŚ w Rzeszowie postanowieniem z dnia 5 października 2018 r., znak: WOOŚ.420.24.2.2018.AD.20, odstąpił od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanej przebudowy drogi. Oznacza to, że organ pierwszej instancji nie miał tym samym obowiązku zapewnienia udziału społeczeństwa w niniejszym postępowaniu.

W ocenie organu odwoławczego RDOŚ w Rzeszowie prawidłowo poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jak i o wydaniu ww. decyzji. Ponadto analiza całości akt sprawy przeprowadzona przez GDOŚ wykazała, że organ I instancji w sposób prawidłowy zawiadamiał strony postępowania o prowadzonych przez RDOŚ w Rzeszowie czynnościach na każdym etapie prowadzonego postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy jednoznacznie wskazać, że zarzut TOP w tym zakresie nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy oraz nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 20

W odwołaniu TOP wskazało, że w punkcie I.5 kwestionowanej decyzji przytoczono nieprawidłową nazwę obszaru Natura 2000.

TOP słusznie zauważyło, że w ww. punkcie I.5 decyzji RDOŚ w Rzeszowie została podana nieprawidłowa nazwa obszaru Natura 2000. Wpisanie w ww. warunku „OZW Ostoja Przemyska” jest ewidentną omyłką pisarską, co potwierdza uzasadnienie skarżonej decyzji – na stronie 5 dwukrotnie przytoczona jest prawidłowa nazwa obszaru, tj. „OZW Ostoja Góry Słonne”.

W celu sprostowania ww. omyłki pisarskiej GDOŚ uchylił punkt I.5 decyzji RDOŚ w Rzeszowie i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy.

Ad. 21

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego bezpośredniego odprowadzania wód opadowych z przebudowanej drogi bez wstępnego oczyszczenia (prawdopodobieństwo niezgodności z art. 75a ustawy Prawo wodne), przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Zgodnie z art. 75a ustawy Prawo wodne, zakazuje się wprowadzania wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych bezpośrednio do wód podziemnych (pkt 1) oraz do urządzeń wodnych, o ile wody te zawierają substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo wodne, jeżeli byłoby to niezgodne z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo wodne (pkt 2).

Pismem z dnia 13 września 2018 r., znak: WOOŚ.420.24.2.2018.AD.14, RDOŚ w Rzeszowie zwrócił się do Dyrektora Zarządu Zlewni w Przemysłu o wydanie opinii w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Pismo to zostało przekazane w dniu 21 września 2018 r., znak: RZ.ZZŚ.3.436.97.2.2018.UK, do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, dalej RZGW w Rzeszowie, jako organowi właściwemu w sprawie. RZGW w Rzeszowie, po zapoznaniu się z dokumentacją przedsięwzięcia wskazał w punkcie 4 opinii wodnoprawnej, że wody opadowo-roztopowe z korpusu drogi należy skierować do rowów przydrożnych, które zostaną oczyszczone i pogłębione, przy czym odprowadzenie wód opadowo-roztopowych z terenu przebudowywanej drogi należy wykonać w sposób niepowodujący zakłócenia stosunków wodnych na gruntach sąsiednich. W uzasadnieniu, na stronie 3 ww. opinii, RZGW w Rzeszowie podkreślił, że „zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. 2014 poz. 1800) wody opadowo-roztopowe pochodzące z drogi gminnej mogą być wprowadzane do wód lub do ziemi bez oczyszczenia”.

Należy w tym miejscu wskazać, że rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. *w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311), dalej *rozporządzenie dot. substancji*, uchylony został akt wykonawczy, na który powołał się RZGW w Rzeszowie w swojej opinii z dnia 2 października 2018 r., znak: RZ.RZŚ.436.180.2018.MS. W myśl zapisów § 17 ust. 2 rozporządzenia dot. substancji wody opadowe lub roztopowe pochodzące w niniejszym przypadku z powierzchni drogi gminnej, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy Prawo wodne.

Zgodnie z zapisami kip (str. 14) wody opadowe i roztopowe z przedmiotowej drogi będą odprowadzane do cieku wodnego, tj. potoku Stebnik, za pośrednictwem lewostronnego rowu.

Na podstawie art. 16 pkt 65 lit. a ustawy Prawo wodne pojęcie urządzenia wodnego należy rozumieć jako urządzenia lub budowle służące do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów, w tym urządzenia lub budowle piętrzące, przeciwpowodziowe i regulacyjne, a także kanały i rowy. Nie ma zatem wątpliwości, że wody opadowe i roztopowe z planowanej drogi będą odprowadzane do urządzenia wodnego. Należy jednak wskazać, że zgodnie z zakazem o których mowa w art. 75a pkt 2 ustawy Prawo wodne, dotyczy on tych wód, które zawierają substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w rozporządzeniu dot. substancji.

Z kolei na podstawie zapisów kip (str. 28-30) należy wskazać, że wody opadowe i roztopowe z planowanej drogi, takie jak: zawiesiny, substancje ropopochodne czy chlorki *będą zaliczane do wód umownie czystych*, a co za tym idzie nie będą one zawierały substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia dot. substancji. Tym samym zakaz określony w art. 75a ustawy Prawo wodne nie obejmuje przedmiotowej inwestycji.

W związku z powyższym, zarzut TOP dotyczący dopuszczenia przez RDOŚ w Rzeszowie do bezpośredniego odprowadzania wód opadowych z odbudowanej drogi bez wstępnego oczyszczenia należy uznać za bezpodstawny.

Ad. 22

Odwołujący się twierdzi, że nadanie rygoru decyzji RDOŚ w Rzeszowie z dnia 21 listopada 2018 r. jest sprzeczne z art. 72 ust. 3 ustawy ooś. Zdaniem skarżącego środowiskowe uwarunkowania zawarte w przedmiotowym rozstrzygnięciu nie nadają się do wykonania, wobec czego zastosowanie art. 108 § 1 Kpa było bezprzedmiotowe. TOP wskazuje również, że nadanie kwestionowanej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności nie znalazło wymaganego odzwierciedlenia w treści podstawy prawnej ww. decyzji, co czyni ją ułomną z uwagi na zajęcie istotnej niespójności pomiędzy dokonany rozstrzygnięciem a jego podstawą prawną.

Odpowiadając na wskazane powyżej zarzuty, należy mieć na uwadze, iż, zgodnie z dyspozycją art. 108 Kpa, decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności. Nadanie rygoru zostało uzależnione od zaistnienia następujących przesłanek:

1. ochrona zdrowia lub życia ludzkiego,
2. zabezpieczenie gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami,
3. inny interes społeczny,
4. wyjątkowo ważny interes strony.

Zatem w okolicznościach wystąpienia którejkolwiek z ww. przesłanek nie ma przeszkód prawnych, aby organ nadał nieostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygor natychmiastowej wykonalności.

Natomiast zgodnie z art. 72 ust. 3 ustawy o oś. decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (jeśli jest wymagana dla danego rodzaju przedsięwzięcia) dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o oś. oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a ustawy o oś. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma ograniczoną moc wiążącą. Załączenie jej do wniosku o ustalenie warunków zabudowy jest więc możliwe w terminie 4 lat (lub 6 lat przy wydaniu postanowienia o etapowaniu przedsięwzięcia przy niezmienności warunków decyzji), licząc od dnia uzyskania przez nią waloru ostateczności. Ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1211 t.j.), zmieniono art. 72 ust. 3 ustawy o oś. Zgodnie z treścią tego przepisu złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a ustawy o oś., następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Oznacza to, że przepisem tym zmieniono okres ważności decyzji środowiskowej z 4 lat na 6 lat. Nowelizacja wywołała skutek w stosunku do wszystkich decyzji, także tych wydanych przed jej wejściem w życie. W konsekwencji, nowy termin określony w art. 72 ust. 3 ustawy o oś. ma zastosowanie do wszystkich decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ocena, czy istnieją przesłanki nadania decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności, należy do organu, który wydał decyzję, w przedmiotowej sprawie do RDOŚ w Rzeszowie. W analizowanym przypadku wniosek o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności został złożony przez inwestora przy piśmie z dnia 18 października 2018 r. Wnioskujący uzasadnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia interesem społecznym. Wskazał m.in., że przedmiotowy odcinek drogi jest w bardzo złym stanie technicznym, występują duże oraz głębokie ubytki w jezdni i poboczu spowodowane szkodami powodziowymi. Z drogi tej korzystają nie tylko mieszkańcy ale również Straż Graniczna, Służba Celna oraz jednostki związane z prowadzeniem gospodarki leśnej. Ww. droga stanowi także ważne połączenie komunikacyjne z drogą krajową nr 84 Sanok-Krościenko-Granica Państwa, z drogą gminną Stebnik-Bandrów oraz z drogą powiatową relacji Bandrów-Jałowe w kierunku Ustrzyk Dolnych. Realizacja przedmiotowej inwestycji przyczyni się do znacznej poprawy warunków komunikacji drogowej, a tym samym będzie to miało pozytywny wpływ na bezpieczeństwo użytkowników drogi oraz środowisko (zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza oraz natężenia hałasu). Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że przedmiotowa inwestycja bezsprzecznie wypełnia znamiona przesłanki **innego interesu społecznego**, podlegającego ochronie na mocy art. 108 § 1 Kpa.

Uzasadnieniem dla nadania rygoru natychmiastowej wykonalności zaskarżonej decyzji jest również ważny interes strony (wnioskodawcy) związany z faktem, iż na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia Gmina Ustrzyki Dolne otrzymała dofinansowanie ze środków Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w ramach dotacji celowych z budżetu państwa na dofinansowanie zadań związanych z usuwaniem skutków klęsk żywiołowych. W przypadku niezrealizowania projektu zgodnie z założonym harmonogramem, konieczne będzie zwrócenie przyznanych funduszy.

Rozpatrując ww. wniosek, RDOŚ w Rzeszowie zwiększenie bezpieczeństwa osób poruszających się po drodze, jak również ważny interes strony, uznał za spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 108 Kpa.

W uzasadnieniu decyzji z dnia 21 listopada 2018 r., RDOŚ w Rzeszowie wskazał m.in., że nadanie przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności zapewni właściwe bezpieczeństwo ruchu na odcinku drogi, charakteryzującym się obecnie bardzo złym stanem technicznym, co wpłynie również na poprawę warunków w zakresie ochrony środowiska.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych przyjmuje się, iż co do zasady nie ma przeszkód by nieostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nadać rygor natychmiastowej wykonalności (wyroki: NSA z dnia 8 grudnia 2011 r., sygn. akt II OSK 2169/11; WSA we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt II SA/Wr 851/13), jeśli zaistnieją w stosunku do niej przesłanki wymienione w art. 108 Kpa.

Za nadaniem decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności przemawia przesłanka ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz ważny interes strony, bowiem pozyskanie niezbędnych środków potrzebnych do realizacji inwestycji, a co za tym idzie jej szybkie wykonanie wpłynie na poprawę infrastruktury drogowej oraz zwiększy bezpieczeństwo osób poruszających się po tej drodze. W przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia, co uzasadniono powyżej, przesłanki te wystąpiły.

Uznać zatem trzeba, że skarżący nie przedstawili żadnych argumentów, które mogłyby podważać podstawy nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności przez RDOŚ w Rzeszowie. Organ odwoławczy po ponownej analizie argumentacji inwestora uzasadniającej nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności, wskazuje, że wypełniała ona jedną z czterech fakultatywnych przesłanek wymienionych w art. 108 § 1 Kpa.

Reasumując, stwierdzić należy, że przesłanki uzasadniające nadanie decyzji RDOŚ w Rzeszowie z dnia 21 listopada 2018 r. rygoru natychmiastowej wykonalności wypełniają dyspozycję art. 108 Kpa, a rygor natychmiastowej wykonalności ww. decyzji nie został nadany w sprzeczności z art. 72 ust. 3 ustawy ooś. W związku z powyższym zarzuty skarżących są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

Odpowiadając na zarzut strony dotyczący braku wskazania podstawy prawnej art. 108 Kpa na pierwszej stronie kwestionowanej decyzji, organ odwoławczy wyjaśnia, co następuje. Należy zauważyć, iż tego typu „błąd” organu pierwszej instancji w uzasadnieniu decyzji nie ma wpływu na całokształt i charakter rozstrzygnięcia wydanej przez niego decyzji, która określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

W orzecznictwie zwraca się uwagę, że przez brak podstawy prawnej należy rozumieć to, że dana decyzja rzeczywiście nie posiada podstawy prawnej, a nie to, że jej nie wymienia czy wymienia niewłaściwy przepis.

W opinii organu odwoławczego nieścisłość tę należy potraktować jako błąd pisarski RDOŚ w Rzeszowie, który nie miał wpływu na wynik sprawy i nie stanowi przesłanki do uchylenia decyzji z dnia 21 listopada 2018 r. Zauważyć również należy, że na ww. podstawę prawną powołano się na stronie 12 kwestionowanej decyzji.

W związku z powyższym zarzut w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Konkludując, GDOŚ, realizując przysługujące stronom postępowania prawo do dwukrotnego rozpoznania sprawy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji, orzeczono jak w sentencji, uchylając punkty: I.3, I.5 oraz I.18 decyzji RDOŚ w Rzeszowie z dnia 21 listopada 2018 r. i w tym zakresie orzekając co do istoty sprawy, uchylając punkty: I.1 oraz I.2 decyzji RDOŚ w Rzeszowie i

umarzając postępowanie organu I instancji w tym zakresie, a w pozostałym zakresie utrzymując w mocy decyzję RDOŚ w Rzeszowie z dnia 21 listopada 2018 r., znak: WOOŚ.420.24.2.2018.AD.37, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia polegającego na *przebudowie odcinka drogi gminnej Nr 119250R o długości 3 965 m, relacji Krościenko – Stebnik, od km 2+650 do km 6+615.*

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

- strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 52 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 t.j.), dalej *ustawa ppsa*. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 ustawy ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 ustawy ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- stronie, zgodnie z art. 243 ustawy ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Burmistrz Gminy Ustrzyki Dolne, ul. Kopernika 1, 38-700 Ustrzyki Dolne;
2. Towarzystwo Ochrony Przyrody reprezentowane przez [REDACTED];
3. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa;
4. a/a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, al. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów.